

MARIN, ALEXE

Profesor universitar

N. 17 aug. 1814, Craiova - m. 25 apr. 1895, București.

A urmat clasele primare la Slatina, apoi studiază la București și Paris (1845-1850). S-a perfecționat în științe naturale.

Este numit, de Eforia Școalelor, profesor suplinitor la Slatina (1826). În 1832 trece profesor pentru clasa I, a II-a și a III-a la Craiova, iar în 1834 e adus la București, la Liceul Sf. Sava.

Reîntors în țară, după ce studiasse cinci ani la Paris, e numit conservator al laboratorului de fizică și chimie de la Liceul Sf. Sava din București (1850). Profesor la aproape toate școlile care s-au creat în București, la Universitate (1868), profesor de chimie la Facultatea de Științe, până în 1893, când se retrage din activitate.

În 1890, împreună cu Emanoil Bacaloglu, Gr. Ștefănescu, Petre Poni ș.a., întemeiază *Societatea de Științe fizice* din București și în anul următor este ales președinte.

A fost primul profesor de chimie al Universității din București, universitate întemeiată de Al.I. Cuza în 1864 și, împreună cu Orăscu, a fost primul profesor onorar din România.

A colaborat la *Gazeta învățătorului satului* (1845-1850) și a întemeiat *Muzeul Național* - foaie ilustrată pentru răspândirea științelor.

Opera: **Astronomie populară** (1837); **Convorbiri de geometrie practică** (1839); **Principii de mecanică** (1840); **Convorbiri de mecanică uzuală** (1842); **Aritmetica practică cu Tabelele**(1843); **Fizica de Pouillet** (1852); **Chimia de Pelauze și Fremy** (1853); **Cunoștințe pentru școlile primare**(1858); **Fizica pentru școli primare** (1863); **Noțiuni de fizică** (1870); **Manual de aritmetică** (1871); **Desen al școalelor** (1876).

